

hvilken Tid Butikkerne skal lukkes. Der er dog i Forslaget ogsaa rørt ved Bestemmelserne om Aabningstiden; Lovforslaget handler altsaa ikke alene om, hvornaar der skal lukkes i, men ogsaa om den Tid, da der kan lukkes op, og paa dette Punkt er Forskellen fra før endda større, idet man hidtil har haft Lov til at have aabent fra Kl. 4. Tidspunktet sættes nu til Kl. 6, men i den Ende spiller det jo ikke nogen stor Rolle, om man rykker Tiden lidt frem, og jeg indrømmer, der bliver noget mere System i det, naar man indskrænker den tilladte Aabningstid til et Halvdøgn, fra Kl. 6 til Kl. 6. Men Hovedsagen er, at overfor den Bevægelse, der i mange Kredse er fremme for at indskrænke Arbejdstiden, staar Lovgivningsmagten lidt svagt.

Skulde man anføre en Grund til at gaa med til 6-Lukningen, maatte det vel nærmest blive den, at hvis Lovgivningsmagten vil bevare blot Skinet af at have Indflydelse i denne Sag, er den henvist til at følge med i den almindelige Bevægelse, der, som sagt, hidtil er gaaet i Retning af at forkorte Arbejdstiden; ellers kommer man let til at staa med en Tid, der ikke overholdes, thi paa dette Punkt er jo Organisationerne mere bestemmende, i alt Fald i Øjeblikket, end Lovgivningsmagten. Det er muligt, der kan komme andre Tider. Den Tid, der er gaaet, har jo været en Tid, i hvilken Butikkerne var fyldt, og hvor baade Principaler og Medhjælpere mange Gange kunde blive overanstrengt. Der var Vanskeligheder ved at skaffe Lys; de har ogsaa været medvirkende til at fremkalde den Bevægelse, der her er Tale om. Men det er ikke udelukket, at der kan komme andre Tider, hvor Bevægelsen vil gaa i modsat Retning. Det er derfor heldigt, at Ministeren har foreslaaet en Bestemmelse, som aabner en vis Adgang til at gaa fra 6-Lukningen til 7-Lukningen. En enkelt Mand af dem, der har haft Lejlighed til at udtale sig, nemlig Formanden for det sociale Raad, Philipsen, er den eneste, der afgjort udtaler sig imod Lovgivning vedrørende Butikslukningen. Han ønsker ikke nogen anden Lovgivning end den, der tager Sigte paa at værne Medhjælperne. Men det er kun en enlig Røst, der lyder som et Suk fra gamle Dage, da den gamle liberale Sætning om, at enhver havde Lov at ernære sig paa den Maade, han kunde bedst, naar han ikke dermed krænkede nogen andens berettigede Interesser, var gældende; men det er jo en Tid, som Lovgivningsmagten, Kommunalbestyrelserne og Organisationerne forlængst har sat saaledes i

Skammekrogen, at der ikke er ret mange, der vil godkende den. Hvis man i denne Sag vil spørge om det store Publikums Mening — jeg har jo her alene talt om Organisationernes, navnlig Handelsstandens Mening, men skal dog nævne, at Industriraadet ønsker 7-Lukningen —, er der dertil kun at svare, at det i dette Forhold er villieløst og uorganiseret. Ingen har spurgt om Publikums Mening, og dette har derfor heller ikke givet noget Svar, men man maa paa den anden Side ikke glemme, at det store Publikums Flertal dog paa en eller anden Maade er organiseret, og at dets Organisationers Vedtægter enten direkte eller indirekte giver Udtryk for det lønlige Ønske, som ligger bagved enhver Organisation, Ønsket om at slippe ud af Lemmen saa tidlig som muligt. Dette er vel ogsaa Grunden til, at der ikke fra det store Publikums Side, i alt Fald ikke i Øjeblikket, lyder nogen Protest mod den Bevægelse, som Bestemmelserne vedrørende Lukning af Butikker og Lagre har været Genstand for i de senere Aar.

Jeg ønsker ikke ved denne Lejlighed at komme ind paa en nærmere Omtale af mange af de enkelte Bestemmelser, der findes i Lovforslaget. Jeg gaar ud fra, at der om disse Bestemmelser kan være delte Meninger, og at Sagen derfor vil blive Genstand for Forhandling i et Udvalg, i hvilket de forskellige Meninger kan krydses og blive afklaret; vi kan derefter ved anden Behandling komme nærmere ind paa Sagen. Jeg vil da kun omtale et Par enkelte Punkter. Der er i Lovforslaget en betydelig Udvidelse af Kredsen af de Virksomheder, der undtages fra den almindelige Bestemmelse om Butikslukningen Kl. 6 og paa Folkekirkens Helligdage. Det drejer sig her overvejende om Virksomheder, der ikke handler med Nødvendighedsartikler i dette Ords almindelige Betydning, men med Nydelsesarikler, Blomster og den Slags Ting, og for saa vidt kan Forslaget jo siges at være imødekommende, men indenfor Forretningsverdenen vil der sikkert være delte Meninger om de paagældende Bestemmelser. Konfekt og Chokolade hører til de Ting, der er stillet udenfor de almindelige Regler i § 1, for saa vidt disse Varer sælges fra Steder, hvor der enten tillige sælges Kager eller kun de paagældende Artikler. Man har her imødekommeth et Ønske, som har været stærkt fremme indenfor hele Industrien, men selvfølgelig navnlig indenfor Chokoladeindustrien. Der er sikkert ikke Tvivl om, at denne Udvidelse vil møde en stærk, afgjort og, jeg skal til-